

Zaman yenə də bizim xeyrimizə işləyir

Qalib Azərbaycanla məğlub Ermənistan arasındakı fərq getdikcə dərinləşir

Münaqişələri öyrənən konfliktoloqlar və mütəxəssislər belə qənaətə gəlirlər ki, qarşıdurmada iştirak edən iki tərəf gec, ya tez münasibətləri nizamlayaraq barışa gəlirlər. Lakin münaqişə uzun müddət həllini tapa bilmirsə, deməli, tərəflərdən biri sülhün bərpasında deyil, gərginliyin saxlanması maraqlıdır.

Bu baxımdan Qarabağ münaqişəsinə fərqli rakursdan nəzər salaq. Əvvəlcə tərəflərin hansı mövqelərdə dayanmasına fikir verək. Prezident İlham Əliyevin 44 günlük müharibədən sonra işğaldan azad edilmiş ərazilərə bütün səfərləri əsasən iqtisadi məsələlərin, regionun müharibədən sonrakı bərpası ilə bağlıdır. Dövlət başçısının bu səfərlər zamanı bir çox iqtisadi-sosial layihələrin açılışlarında iştirak etməsi Azərbaycan dövlətinin qətiyyətlə sülhə səmt götürdüyünü göstərir. Bundan əlavə, Azərbaycan Prezidenti bütün çıxış və bəyanatlarında müharibənin bitdiyini və bölgədə sülh proseslərinə start verildiyini bildirir, işğalçı dövləti bundan yararlanmağa dəvət edir.

Dövlət başçısı martın 16-da Şuşada olarkən yanvar ayında Nətvənin, Üzeyir Hacıbəylinin və Bülbülün büstlərinin şəhərə

qaytarıldığını demiş və gələcək işlərdən danışmışdır: “Vaqifin məqbərəsində tezliklə bərpa işləri başlanacaq. Məqbərənin əvvəlki görkəmi bərpa ediləcək. Bu gün bərpa işlərinə start veriləcək”.

Dövlət başçısı həmçinin məscidlərin bərpası ilə bağlı göstərişlər vermiş, tezliklə yeni layihələrin də təqdim ediləcəyini bildirmişdir. Ümumiyyətlə, Qarabağda aparılan geniş quruculuq işləri ilə Azərbaycan bütün dünyaya onun üçün müharibənin geridə qalması ilə bağlı müntəzəm mesajlar verir.

Ermənistan isə “mələk” libasına bürünərək sülhə can atıldığını bəyan etsə də, keçmiş status-kvonu qaytarmaq üçün min oyundan çıxır, baxmayaraq ki, 44 günlük müharibədəki sarsıdıcı məğlubiyyət onu mahiyyət etibararı ilə sülhə hamıdan tez razılaşması üçün tutarlı səbəbdir. Amma Yerevandakı mitinqlər işğalçı dövlətin faşist ambisiyalarından əl çəkmediyini ortaya qoyur. Erməni anaları isə müharibə istəmir, hələ də itkin düşən övladlarının ölüsünü,

nü, ya dirisini axtarırlar. Xalq artıq meydanlarda Azərbaycan Prezidentinin dediklərini etiraf edir: “Qarabağ Azərbaycandır!”

Buna baxmayaraq, bədnam qonşularımız qisas yolları axtarırlar.

Bunun üçün hətta dağıdılmış ordusu ilə təlimlər keçir. Bu isə o deməkdir ki, onlar sülhdən çox, yeni savaşa köklənirlər. Müharibə isə ermənilərin “ifa”sında vəhşiliklə bərabərdir. Azərbaycan Prezi-

denti bununla bağlı demişdir: “Bütün beynəlxalq təşkilatlar gəlsinlər, görsünlər bunu. Erməniləri müdafiə edən, onları dəstəkləyən, onlara həmişə arxa, dayaq olan dairələr gəlsinlər, görsünlər bu

vəhşilər nə ediblər. Azad edilmiş torpaqlar erməni vəhşiliyinin şahididir. Dünya tarixində buna oxşar vəhşilik bəlkə də olmamışdır. Gələsən, başqasının torpağında yaşayasan, sonra firsətdən istifadə edib buradan yerli əhalini qovasan, öldürəsən, yandırasan, soyqırımı törədəsən. Sonra da o xalq ki, sənə qucaq açıb, səni qəbul edib, sənə burada yaşamağa imkan verib, onun tarixi abidəsini bax bu günə qoyasan. Vəhşilik. Mən deyəndə ki, sanki vəhşi qəbilə keçib buradan, bax bu mənzerəni nəzərdə tutaram”.

Yerevandan səslənən sərsəm siyasi bəyantların, səngimək bilməyən iqtidar-xalq qarşıdurmasının fonunda Azərbaycan Prezidentinin bu cür bəyanatları bir daha təsdiq edir ki, sülhün bərqərar olması bütün region üçün vacibdir.

Amma Ermənistan təkə hərb və sülh yox, həm də müttəfiq axtarışı yolunda azı qalıb. Rusiyalı hərbi jurnalist Aleksandr Xarçenko yazır ki, Ermənistan aşkar şəkildə anti-Rusiya təlimlərində iştirak edir, bu ölkənin siyasi və hərbi elitası gələcəyə kiminlə birlikdə gedəcəyini təyin etməkdə çətinlik çəkir: “Çox qəribədir. Bir tərəfdən ermənilər deyirlər ki, Türkiyə Ermənistanın düşmənidir, digər tərəfdən erməni əsgərlər türklərlə çiyin-çiyinə amerikalıların Avropaya qoşun çıxarmalarına yardım edəcəklər”.

Məlum həqiqətdir ki, eyni zamanda iki kətildə oturmaq mümkün deyil. Ermənistan isə bir neçə güc mərkəzinə eyni “sədaqət”lə qulluq etmək istəyir. Yeri gəlmişkən əlavə edək ki, Xarçenko əslində ermənilərin iki kətildə oturmağına təəccüblənməli deyil. Belə ki, “iki kətil”, ya da “dəyişən qucaqlar” erməni siyasi elitasının çoxdankı taktikasındadır. Lakin bu gün həmin taktika təkə çat vermir, həmçinin Ermənistanı yeni uçurumlara sürükləyir.

Azərbaycan isə qurub-yaratmaqdadır. Prezident mart ayında Füzuli-Hadrut avtomobil yolunun təməlini qoydu. Digər yol layihələri də sürətlə icra edilir - Füzulidən Şuşaya “Zəfər” yolu çəkilir, yaxın gələcəkdə isə Bərdə-Ağdam, Horadiz-Zəngilan yolları tikiləcək. Eyni zamanda Qarabağ yüksək texnologiyaların tətbiq edildiyi məkana çevrilməkdədir. Çünki zaman bu dəfə də bizim xeyrimizə işləyir.

Bahadır İMANQULİYEV,
“Azərbaycan”